

ART SITUACIONS III

03.10 – 05.11.23

CAT

ELENA AITZKOA, NORA AURREKOETXEA, LUCÍA BAYÓN, ELSA BRÈS, PABLO CAPITÁN DEL RÍO, SALOMÉ CHATRIOT, MARIE-LUCE NADAL, BENOÎT PIÉRON, ALEIX PLADEMUNT, YOAN SORIN

ART Situacions presenta la seva tercera convocatòria dedicada a l'art emergent. Es tracta d'una important iniciativa privada de mecenatge, consolidada a escala internacional, que estimula de manera constant la creació artística.

Aquesta edició se centra en artistes emergents espanyols i francesos, i ha comptat amb un comitè d'experts format per María de Corral, Lorena M. de Corral, Chus Martínez i Vicent Todolí. L'exposició *ART Situacions III* es va presentar a ARCOmadrid 2023, i ara a La Capella.

Els artistes participants són Elena Aitzkoa, Nora Aurrekoetxea, Lucía Bayón, Elsa Brès, Pablo Capitán del Río, Salomé Chatriot, Marie-Luce Nadal, Benoît Piéron, Aleix Plademunt i Yoan Sorin.

Aquesta exposició forma part de Concèntric, un programa públic de La Capella que estableix relacions de complicitat amb espais artístics afins.

SOBRE ART SITUACIONS

ART Situacions busca promoure les arts visuals tot afavorint dinàmiques de producció i difusió a través de la relació directa amb artistes emergents de l'àmbit nacional i internacional, sempre amb la voluntat d'aproximar la pràctica artística a un públic més ampli i divers.

L'any 2011 es va posar en marxa la primera edició d'ART Situacions amb una selecció d'artistes espanyols i portuguesos, i va comptar amb un comitè d'experts format per Teresa Blanch, María de Corral, Yolanda Romero i Vicent Todolí, i amb exposicions a Arts Santa Mònica (Barcelona), el Museo Patio Herreriano (Valladolid), Domus Artium 2022 (Salamanca) i el Museo Extremeño Iberoamericano de Arte Contemporáneo (Badajoz).

L'edició de 2012 va posar en diàleg artistes espanyols i italians, i el comitè va estar constituït per María de Corral, Vicent Todolí, Lorena M. de Corral i Ilaria Gianni. En aquesta ocasió, les exposicions van ser a Villa Croce (Gènova), el Museu d'Art Contemporani de Roma i Matadero Madrid.

Des de 2017 fins a 2022, i dins ARCOmadrid, ART Situacions va convocar el premi anual ART Situacions, atorgat a la millor obra d'art emergent de la fira.

ARTISTES

ELENA AITZKOA

Elena Aitzkoa (Apodaka, 1984) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat del País Basc. La seva pràctica inclou l'escultura, el dibuix, la poesia, la performance i el cinema. Les seves creacions parteixen d'un ecosistema heterogeni que es nodreix d'elements físics i emocionals de les seves experiències circumdants. L'artista fa recorreguts quotidians buscant inspiració, perdent-se per la ciutat i deixant que l'atzar intervingui en el seu treball.

Objectes nòmades concentra el resultat de recorreguts i l'experiència derivada d'accions vitals, passades i futures. Tots els objectes formen una sèrie d'escultures-farcellet en què el temps i l'espai es pleguen entre si per prendre cos en una mena d'embalums disseminats per terra, entre els quals es convida a passejar com si es tractés d'un jardí de pedres. El seu univers creatiu s'amplia amb l'edició d'una obra sonora en format de vinil, *Paraíso terrenal*, que, editat pel segell discogràfic Grupo de Fe, reuneix xiulets, cants, taral·les i lectura de poemes.

NORA AURREKOETXEA

Nora Aurrekoetxea (Bilbao, 1989) és llicenciada en Belles Arts per la Universitat del País Basc el 2013. El seu treball es basa en una forma escultòrica d'entendre i construir instal·lacions on diferents llenguatges formals –text, objectes i performance– comparteixen el mateix espai i temps. Està enfocat en els aspectes emocionals i psicològics de l'experiència i aprofundeix en les complexes dinàmiques psicològiques individuals i col·lectives en l'esfera íntima.

LUCÍA BAYÓN

Lucía Bayón Mendoza (1994) viu i treballa a Madrid. Desenvolupa la seva pràctica tant en l'escriptura com en l'escultura. Concep els diferents elements de la seva obra –llenguatge i objecte– com a dispositius retòrics dins un camp semàntic on s'hi involucra el cos, allò ritual i allò simbòlic, així com la fricció entre funció i forma generada a través de la serialitat i l'acumulació de gestos, ritmes i materials.

ELSA BRÈS

Elsa Brès va néixer l'any 1985 i viu a Bréau, a la regió de les Cevenes (França). Les seves pel·lícules i instal·lacions se centren en les forces de resistència als paisatges contemporanis i mesclen investigacions, narratives i experimentacions. Actualment desenvolupa una nova

pel·lícula a la regió rural francesa on viu que tracta dels senglars com a aliats, titulada *Les Sanglières*.

PABLO CAPITÁN DEL RÍO

Nascut a Granada l'any 1982, l'artista viu i treballa entre Barcelona i la seva ciutat natal. En la seva obra la precarietat hi apareix no només en l'ús dels materials generalment propers a l'univers de *l'arte povera*, sinó també en el sentit de l'obra com una composició sempre a punt de l'ensorrament. Els seus treballs, tant les seves intervencions que giren entorn de la recuperació dels processos naturals com les seves instal·lacions i escultures més objectuals, presenten sempre un desequilibri que genera en l'espectador una consciència que tot pot canviar d'un moment a l'altre.

SALOMÉ CHATRIOT

Salomé Chatriot (París, 1995) fusiona elements tecnològics amb parts orgàniques per crear espais físics i virtuals en què coexisteixen escultures electròniques i imatges digitals. En la seva obra, processos físics com la respiració i els batecs del cor activen processos mecànics que donen lloc a una simbiosi entre cossos humans i dispositius tecnològics.

Explora qüestions d'identitat, gènere i sexualitat a través d'un component clarament eròtic, alhora que desafia les narratives dominants. A través del seu llenguatge artístic híbrid, inquietant però optimista, Chatriot és capaç de generar plantejaments poc convencionals en relació amb les eines tecnològiques.

MARIE-LUCE NADAL

La investigació de Marie-Luce Nadal (Perpinyà, 1984) se situa a la cruïlla entre l'exploració artística i la científica. L'atmosfera és el seu material principal, que utilitza per reproduir núvols, capturar llampecs, cultivar la boira i provocar la pluja. I sempre l'empaita la mateixa pregunta: com capturar l'aire, com posseir allò incopsable?

Entre la producció industrial i els somnis utòpics, Marie-Luce Nadal, artista i investigadora queer, prossegueix la guerra iniciada pels seus avantpassats viticultors: dominar el cel. Com una alquimista moderna, crea bromes i formacions nuvoloses, segueix el flux de la respiració per revelar la topografia d'un esperit errant i intenta controlar el comportament dels insectes. Elabora màquines-obra que tenen la particularitat de mesclar singularitat plàstica, investigació científica i viabilitat tècnica. A través de les seves obres, instal·lacions i performances, Marie-Luce Nadal confereix al cel una tensió simbòlica i política. Les seves obres impliquen sovint l'ús de tecnologies avançades.

BENOÏT PIÉRON

Benoît Piéron, nascut a Ivry-sur-Seine l'any 1983, crea moments, instal·lacions i objectes. Li interessen la sensualitat de les plantes, els límits del cos i la temporalitat de les sales d'espera. Practica el *patchwork* i la jardineria existencial, i

dissenya papers pintats. Com que ha viscut sempre amb una malaltia, el món hospitalari és el seu ecosistema. De tant en tant, imparteix tallers sobre botànica i capacitisme. La tardor de 2021 va dirigir tallers de jardineria a Le Crédac (Ivry-sur-Seine), dins de la programació de l'exposició *Dead Souls Whisper* (1986-1993), dedicada a l'artista i cineasta britànic Derek Jarman. Des de fa uns mesos examina la subsistència dels unicorns, el lloc de l'orgasme als hospitals i la flora letal.

ALEIX PLADEMUNT

Des dels seus primers projectes, Aleix Plademunt (Girona, 1980) manifesta un interès especial pel territori, el paisatge i l'espai, i presta atenció a les formacions, transformacions, modificacions, manipulacions, alteracions, extraccions, usos, abusos i rebuigs que presenten.

Cadascun dels seus projectes desplega una constel·lació d'imatges que juxtaposen fotografies independents de composició cuidada per generar noves dimensions de significat. Les seves investigacions a llarg termini desborden de plantejaments filosòfics que exploren qüestions sobre el temps i la distància, i examinen com la fotografia condiona la nostra manera de veure, a banda d'estudiar les perspectives decolonials i no antropocèntriques.

YOAN SORIN

"La pràctica de Yoan Sorin (1982) varia segons les mitologies que actualitza en els seus dibuixos, instal·lacions, pintures i performances. A mig camí entre l'*outsider art*, l'estètica estatuària i la ferralla barata, l'obra de Yoan Sorin es relaciona a nivell nòmada amb objectes i ornaments domèstics en l'ús profús que fa de perspectives compostes, blocs de color, teles exòtiques i textures fluorescents" (Frédéric Emprou).